

Laboratorium 4.

1. Inferencja typu wyniku metody rekurencyjnej

1. W pliku lab41.scala wpisujemy:

```
object Appl41 {
  def factorial(n: Int) = {
    assert(n >= 0)
    if (n == 0 || n == 1) 1
    else n * factorial(n - 1)
  }

  def fibb(n: Int) = {
    assert(n >= 0)
    if (n == 0 || n == 1) n
    else fibb(n - 2) + fibb(n - 1)
  }

  def main(args: Array[String]) {
    println("5! = " + factorial(5))
    println("Fibb(10) = " + fibb(10))
  }
}
```

2. Uruchamiamy kompilację i analizujemy jej wyniki

3. Dodajemy typy wyników metod factorial i fibb

4. Kompilujemy ponownie i uruchamiamy Appl41

2. Elementarne algorytmy “tablicowe”: iteracja vs. rekursja

Uwaga: stosujemy technikę programistyczną TDD (Test Driven Development)

1. W pliku lab42.scala wpisujemy:

```
object Appl42 {
  def checkPredicate(pred: Boolean,
                    predAsString: String,
                    prefix: String = "Checking if ") {
    if (pred) println(prefix + predAsString + ": OK")
    else println(prefix + predAsString + ": Fail")
  }

  def sumArrayIter(elems: Array[Int]) = {
    var sum = 0
    for (i <- elems) sum += i
    sum
  }
```

```
}
def main(args: Array[String]) {
  val a1To5 = (1 to 5).toArray
  println("Testing with a1To5 = " +
    a1To5.mkString("Array(", ", ", ", ") ..."))
  val expectedResult = 15
  checkPredicate(sumArrayIter(a1To5) == expectedResult,
    "sumArrayIter(0, a1To5) == " + expectedResult)
  checkPredicate(sumArrayRec1(0, a1To5) == expectedResult,
    "sumArrayRec1(0, a1To5) == " + expectedResult)
  checkPredicate(sumArrayRec2(a1To5) == expectedResult,
    "sumArrayRec2(a1To5) == " + expectedResult)
}
}
```

2. Kompilujemy kod i analizujemy komunikaty kompilatora

3. Dodajemy w obiekcie Appl42 (np. nad metodą main) poniższe definicje:

```
def sumArrayRec1(i: Int, elems: Array[Int]): Int = 0
def sumArrayRec2(elems: Array[Int]) = 0
```

4. Kompilujemy kod, uruchamiamy Appl42 (scala Appl42) i analizujemy wyniki

Zadanie: uzupełnić definicje metod sumArrayRec1 i sumArrayRec2 (na podstawie poniższych wskazówek):

```
def sumArrayRec1(i: Int, elems: Array[Int]): Int = {
  if (i < elems.size) elems(i) + sumArrayRec1(i + 1, elems)
  else ____
}

def sumArrayRec2(elems: Array[Int]) = {
  val size = elems.size
  def goFrom(i: Int): Int = {
    if (i < size) ____ + goFrom(____)
    else ____
  }
  goFrom(____)
}
```

tak, aby wszystkie testy “przechodziły pozytywnie” (czyli miały status OK)

Zadanie: dodać zestawy testów oraz implementacje metod:

- sumSqrArrayIter + sumSqrArrayRec1 + sumSqrArrayRec2 (suma kwadratów elementów tablicy)

- (opcjonalne) prodArrayIter + prodArrayRec1 + prodArrayRec2 (iloczyn elementów tablicy)
- (opcjonalne) sumAbsArrayIter + sumAbsArrayRec1 + sumAbsArrayRec2 (suma wartości bezwzględnych elementów tablicy)

Jak można uogólnić te rozwiązania (szczegółnie)?

Zadanie (opcjonalne): napisać odpowiednie metody dla tablicy dwuwymiarowej ($m \times n$); zacząć od iteracji, potem rekursja

5. W pliku lab43.scala wpisujemy:

```
object Appl43 {
  def checkPredicate( /* ... */ ) { /* ... */ }
  def maxIter(elems: Array[Int]) = {
    var max = ____
    for (i <- elems) if (i > max) max = i
    max
  }
  def maxRec1(i: Int, maxEl: Int, elems: Array[Int]): Int = {
    if (i < elems.size) maxRec1(____, math.max(____, ____), elems)
    else ____
  }
  def maxRec2(elems: Array[Int]) = {
    def goFrom(i: Int, maxEl: Int, size: Int): Int = {
      if (i < size) goFrom(____, math.max(____, ____), size)
      else ____
    }
    goFrom(0, ____, ____ )
  }
  def main(args: Array[String]) {
    val arr1 = Array(3, 12, 43, 4, 10)
    println("Testing with arr1 = " +
      arr1.mkString("Array(", " ", " ") ..."))
    val expectedResult = 43
    checkPredicate(maxIter(arr1) == expectedResult,
      "maxIter(arr1) == " + expectedResult)
    checkPredicate(maxRec1(0, ____, arr1) == expectedResult,
      "maxRec1(0, ____, arr1) == " + expectedResult)
    checkPredicate(maxRec2(arr1) == expectedResult,
      "maxRec2(arr1) == " + expectedResult)
  }
}
```

Zadanie: uzupełnić brakujące miejsca w kodzie, tak, aby wszystkie testy "przechodziły pozytywnie" (status OK); metody mają zwracać element o największej wartości

Zadanie (opcjonalne): zmodyfikować kod, aby metody zwracały najmniejszy element; jak można te rozwiązania uogólnić?

Zadanie (opcjonalne): napisać metody (odpowiadające powyższemu zestawowi) znajdujące DWA sąsiednie elementy, których suma jest największa

Zadanie (opcjonalne): napisać odpowiednie metody dla tablicy dwuwymiarowej ($m \times n$); zacząć od iteracji, potem rekursja

3. Rekursja - przepełnienie stosu

1. W pliku lab44.scala wpisujemy:

```
object Appl44 {
  def sumArrayRec2(elems: Array[Int]) = {
    def goFrom(i: Int, size: Int, elms: Array[Int]): Int = {
      if (i < size) elms(i) + goFrom(i + 1, size, elms)
      else 0
    }
    goFrom(0, elems.size, elems)
  }
  def main(args: Array[String]) {
    println("sumArrayRec2 = " +
      sumArrayRec2((0 until 50000).toArray))
  }
}
```

2. Kompilujemy kod, uruchamiamy Appl44 i analizujemy wyniki

Zadanie: wyznaczyć (eksperymentalnie) maksymalny rozmiar tablicy, który nie powoduje przepełnienia stosu

3. Modyfikujemy kod obiektu Appl44 : dodajemy metodę recurseTest i zmieniamy metodę main :

```
def recurseTest(i: Int, j: Int, arr: Array[Int]): Int = {
  try {
    recurseTest(i + 1, j + 1, arr)
  } catch { case e: java.lang.StackOverflowError =>
    println("Recursion depth on this system is " + i + ".")
    i
  }
}
```

```
def main(args: Array[String]) {
  val recDepth = recurseTest(0, 0, Array(1))
  println("sumArrayRec2 = " +
```

```

        sumArrayRec2((0 until recDepth).toArray))
    }

```

- Kompilujemy kod, uruchamiamy Appl44 i analizujemy wyniki

Zadanie (opcjonalne): sprawdzić, czy otrzymany w wyniku powyższego testu rozmiar tablicy jest rzeczywiście maksymalny; czy otrzymywane w kolejnych uruchomieniach wyniki są takie same?

Zadanie (opcjonalne): przeanalizować kod bajtowy metod `sumArrayRec2` i `goFrom`

- (ćwiczenie opcjonalne) Dodajemy w definicji obiektu kolejną metodę (implementacja funkcji Ackermana):

```

def ackerFun(m: Int, n: Int): Int = {
  assert(m >= 0 && n >= 0)
  if (m == 0) n + 1
  else if (n == 0) ackerFun(m - 1, 1)
  else ackerFun(m - 1, ackerFun(m, n - 1))
}

```

Zadanie (opcjonalne): wyznaczyć maksymalne wartości `m` i `n`, dla których można obliczyć `ackerFun`

Zadanie (opcjonalne): naszkicować zależności:
`z1(y) = ackerFun(3, y)` i `z2(x) = ackerFun(x, 3)`

4. Rekursja “ogonowa”/końcowa, adnotacja `@tailrec`

- W pliku `lab45.scala` wpisujemy:

```

object Appl45 {
  import scala.annotation.tailrec

  def sumArrayRec2(elems: Array[Int]) = {
    def goFrom(i: Int, size: Int, elms: Array[Int]): Int = {
      if (i < size) elms(i) + goFrom(i + 1, size, elms)
      else 0
    }
    goFrom(0, elems.size, elems)
  }

  def sumArrayRec3(elems: Array[Int]) = {
    @tailrec
    def goFrom(i: Int,
              size: Int,

```

```

        elms: Array[Int],
        acc: Int): Int = {
      if (i < size) goFrom(i + 1, size, elms, acc + elms(i))
      else acc
    }
    goFrom(0, elems.size, elems, 0)
  }

  def main(args: Array[String]) {
    println("sumArrayRec3 = " +
      sumArrayRec3((0 until 30000).toArray))
  }
}

```

- Kompilujemy kod i uruchamiamy Appl45. Dlaczego wywołanie (rekurencyjnej) metody `sumArrayRec3` nie powoduje przepełnienia stosu przy przetwarzaniu tak dużej tablicy?

- Dodajemy adnotację `@tailrec` w definicji metody `sumArrayRec2`

- Uruchamiamy kompilację i analizujemy jej wyniki. Czym różnią się metody `sumArrayRec2` i `sumArrayRec3`? Do czego służy parametr `acc`?

Zadanie: w pliku `lab42.scala` dodać metodę `sumSqrArrayRec3` - z rekursją ogonową (dla potwierdzenia poprawności dodać `@tailrec`)

Zadanie (opcjonalne): w pliku `lab41.scala` dodać nowe wersje `factorial` i `fibb` - z rekursją ogonową (dla potwierdzenia poprawności dodać `@tailrec`)

Zadanie (opcjonalne): dodać odpowiednie metody (z rekursją ogonową) dla `prodArrayRec3` i `sumAbsArrayRec3` (dla potwierdzenia poprawności dodać `@tailrec`)

Zadanie (opcjonalne): przeanalizować kod bajtowy obu metod `goFrom` (wewnętrznych dla odpowiednio `sumArrayRec2` i `sumArrayRec3`)

- Usprawnianie procesów rekurencyjnych: “memoization” i wzorzec “trampolina” (ćwiczenie opcjonalne)

- W pliku `lab461.scala` wpisujemy:

```

object fibbCalc {
  private val cache = collection.mutable.Map[Long, Long]()
  def fibb(n: Long): Long = {
    assert(n >= 0)
    if (n == 0 || n == 1) n
    else cache.getOrElseUpdate(n, fibb(n - 2) + fibb(n - 1))
  }
}

```

```

}

object Appl461 {
  def fibb(n: Long): Long = {
    assert(n >= 0)
    if (n == 0 || n == 1) n
    else fibb(n - 2) + fibb(n - 1)
  }

  def main(args: Array[String]) {
    val start1 = System.nanoTime
    val fibb50 = fibb(50)
    val end1 = System.nanoTime
    println("fibb(50) = " + fibb50 + ", elapsed: " +
      (end1 - start1) / 1e6 + " ms")

    val start2 = System.nanoTime
    val augmFibb50 = fibbCalc.fibb(50)
    val end2 = System.nanoTime
    println("Augmented fibb(50) = " + augmFibb50 +
      ", elapsed: " + (end2 - start2) / 1e6 + " ms")
  }
}

```

- Kompilujemy kod, uruchamiamy Appl461 i analizujemy wyniki (skąd wynika tak duża różnica w czasie wykonania tych metod?)
- W pliku lab462.scala wpisujemy:

```

object Appl462 {
  def odd(n: Int): Boolean = {
    if (n == 0) false
    else even(n - 1) // indirect recursion
  }

  def even(n: Int): Boolean = {
    if (n == 0) true
    else odd(n - 1) // indirect recursion
  }

  def main(args: Array[String]) {
    val n = 999
    val str = if (even(n)) " is even." else " is odd."
    println(n.toString + str)
  }
}

```

- Kompilujemy i uruchamiamy

Zadanie: wyznaczyć maksymalną wartość n , która nie powoduje przepełnienia stosu

- W pliku lab463.scala wpisujemy:

```

object Appl463 {
  import scala.util.control.TailCalls._

  private def isEven(n: Int): TailRec[Boolean] =
    if (n == 0) done(true) else tailcall(isOdd(n - 1))

  private def isOdd(n: Int): TailRec[Boolean] =
    if (n == 0) done(false) else tailcall(isEven(n - 1))

  def main(args: Array[String]) {
    val n = 99999
    val str = if (isEven(n).result) " is even." else " is odd."
    println(n.toString + str)
  }
}

```

- Kompilujemy i uruchamiamy Appl463. Dlaczego przy tak dużym n nie wystąpiło przepełnienie stosu?
- Odwzorowanie** `switch - case` (z Javy) w Scali (wariant z typem wyliczeniowym)
- W pliku JavaAppl.java wpisujemy:

```

class JavaAppl {
  enum WeekDay {
    Mon, Tue, Wed, Thu, Fri, Sat, Sun
  }

  private static void printDayName(WeekDay day) {
    switch (day) {
      case Mon: System.out.println("Monday");
      break;
      case Tue: System.out.println("Tuesday");
      break;
      case Wed: System.out.println("Wednesday");
      break;
      case Thu: System.out.println("Thursday");
      break;
      case Fri: System.out.println("Friday");
      break;
      case Sat: System.out.println("Saturday");
    }
  }
}

```

```

        break;
    case Sun: System.out.println("Sunday");
        break;
    default: System.out.println("What the he...?!");
}
}
public static void main(String[] args) {
    for (WeekDay day : WeekDay.values()) {
        printDayName(day);
    }
}
}

```

2. Kompilujemy kod (`javac`) i uruchamiamy `JavaAppl`

3. W pliku `lab470.scala` wpisujemy:

```

object Appl470 {
    object WeekDay extends Enumeration {
        type WeekDay = Value
        val Mon, Tue, Wed, Thu, Fri, Sat, Sun = Value
    }
    import WeekDay._
    def printDayName(day: WeekDay) = {
        day match {
            case Mon => println("Monday")
            case Tue => println("Tuesday")
            case Wed => println("Wednesday")
            case Thu => println("Thursday")
            case Fri => println("Friday")
            case Sat => println("Saturday")
            case Sun => println("Sunday")
            case _   => println("What the he..?!")
        }
    }
    def main(args: Array[String]) {
        for (day <- WeekDay.values) println(day)
    }
}

```

4. Kompilujemy kod i uruchamiamy `Appl470`

5. Modyfikujemy metodę `printDayName` w następujący sposób:

```

def printDayName(day: WeekDay) = day match {
    case Mon => println("Monday")
}

```

```

//...
case Sun => println("Sunday")
}

```

6. Ponownie kompilujemy kod i uruchamiamy `Appl470`

7. Constant patterns (vs. *variable patterns*)

1. W konsoli (REPL) wpisujemy (tryb `:paste`):

```

def printContInfo(c: Any) = c match {
    case 1      => println("1 matched")
    case 1.1    => println("1.1 matched")
    case 1.1f   => println("1.1f matched")
    case "42"   => println("'42' matched")
    case true   => println("true matched")
    case false  => println("false matched")
    case ()     => println "() matched")
    case _      => println("Unknown const")
}

```

2. Wywołujemy metodę `printContInfo` z kolejnymi stałymi (1, 1.1, 1.1f, ...) oraz z kilkoma innymi (dla których nie ma zdefiniowanych wzorców) np. 42, "abc", 3.14 i obserwujemy wyniki (uwaga: wywołanie dla `()` to `printContInfo()`)

Zadanie: dodać kilka innych stałych (o różnych typach) i sprawdzić działanie dopasowania

3. Modyfikujemy definicję `printContInfo` w następujący sposób:

```

def printContInfo(c: Any) = c match {
    // ... jak poprzednio
    case () => println "() matched")
    case any =>
        println("Variable pattern matched, matched: " + any)
}

```

4. Ponownie wywołujemy metodę `printContInfo` z tymi samymi stałymi. Co się zmieniło w działaniu metody?

5. Przenosimy regułę `case any =>` do pierwszej linii (tzn. w konsoli wklejamy)

```

def printContInfo(c: Any) = c match {
    case any =>
        println("Variable pattern matched, matched: " + any)
    case 1 => println("1 matched")
}

```

```
//...  
}
```

6. Analizujemy wynik

8. Constructor patterns

1. W pliku lab471.scala wpisujemy:

```
sealed abstract class Expr  
case class Number(num: Double) extends Expr  
case class UnOp(operator: String, arg: Expr) extends Expr  
case class BinOp(operator: String, left: Expr, right: Expr)  
extends Expr  
  
object ExprEval {  
  def simplify(e: Expr): Expr = e match {  
    case UnOp("+", Number(num)) => Number(num)  
    //...  
    case _ => e  
  }  
  def evaluate(e: Expr): Double = ExprEval.simplify(e) match {  
    case Number(num) => num  
    case BinOp("+", left, right) =>  
      evaluate(left) + evaluate(right)  
    //...  
    case _ =>  
      println("Unmatched expression!"); 0  
  }  
}  
  
object Appl471 {  
  def main(args: Array[String]) {  
    import ExprEval._  
  
    println(simplify(UnOp("+", Number(10))))  
    println(evaluate(BinOp("+",  
                          BinOp("+", Number(1.5), Number(5.5)),  
                          Number(3))))  
  }  
}
```

2. Kompilujemy kod, uruchamiamy i analizujemy wyniki.

3. W metodzie simplify dodajemy kolejną regułę upraszczającą (dla $0 + N = N$): `(BinOp("+", __, __) => __)`; testujemy poprawność działania reguły (nowe wyrażenie w metodzie main)

4. W metodzie evaluate dodajemy regułę odejmowania wyrażeń `(BinOp("-", __, __));` testujemy poprawność działania reguły (nowe wyrażenie w metodzie main)

Zadanie (opcjonalne): uzupełnić metody simplify i evaluate tak, aby można było obliczać wartości wyrażeń zawierających mnożenie i dzielenie.

9. Variable binding and pattern guards (ćwiczenie opcjonalne)

1. W pliku lab471.scala uzupełniamy metodę simplify:

```
def simplify(e: Expr): Expr = e match {  
  case UnOp("+", Number(num)) => Number(num)  
  //...  
  case UnOp("abs", e1 @ UnOp("abs", _)) => e1  
  //...  
  case _ => e  
}
```

2. W metodzie main dodajemy:

```
println(simplify(UnOp("abs", UnOp("abs", Number(-10)))))
```

3. Kompilujemy kod, uruchamiamy Appl471 i analizujemy wynik

4. Ponownie dodajemy nową regułę w metodzie simplify:

```
// "if (num >= 0)" <- pattern guard  
case UnOp("abs", Number(num)) if (num >= 0) => Number(num)
```

5. W metodzie main dodajemy regułę sprawdzającą:

```
println(simplify(UnOp("abs", Number(10))))
```

6. Kompilujemy kod, uruchamiamy Appl471 i analizujemy wynik

10. Typed patterns

1. W konsoli (REPL) wpisujemy (tryb :paste):

```
def typedPatterns(tp: Any) = tp match {  
  case s: String    => println("String matched, str = " + s)  
  case i: Int        => println("Int matched, i = " + i)  
  case b: Boolean    => println("Boolean matched, b = " + b)  
  case a: Array[_]  => println("Array matched, a = " + a)  
}
```

- Testujemy poprawność działania wywołując `typedPatterns` kolejno z argumentami typu `String`, `Int`, `Boolean` i `Array`
- Wywołujemy `typedPatterns` z argumentem typu `Double` i analizujemy wynik
- Dopisujemy regułę (nowa definicja metody w REPL):

```
case _ => println("Default handler")
```

- Wywołujemy `typedPatterns` z argumentem typu `Double` i analizujemy wynik

11. Typ `Option`

- W konsoli (REPL) definiujemy dwie metody:

```
def wrap(s: String) = s match {  
  case s if (s != null) => Some(s)  
  case _ => None  
}  
  
import scala.language.implicitConversions  
implicit def unwrap(opt: Option[String]) = opt match {  
  case Some(s) => s  
  case None => ""  
}
```

- Sprawdzamy, jaki jest typ wyniku metody `wrap`
- W konsoli (REPL) wpisujemy kolejno:

```
scala> wrap("abc")  
scala> wrap("")  
scala> wrap(null)
```

- Definiujemy tablicę `a1`:

```
val a1 = Array("s1", "s2", null, "s3")
```

- Tworzymy tablicę, której elementami są liczby oznaczające długości kolejnych elementów tablicy `a1`:

```
val s1Lengths = for (s <- a1) yield s.length
```

- Analizujemy komunikat błędu
- Wpisujemy w konsoli (REPL) kolejno poniższe linie i analizujemy wyniki:

```
scala> val a1Safe = for (s <- a1) yield wrap(s)  
scala> val s1Lengths1 = for (s <- a1Safe) yield unwrap(s).length  
scala> val s1Lengths2 = for (s <- a1Safe) yield s.length
```

Dlaczego ostatnia linia nie spowodowała błędu?

Zadanie (opcjonalne): zdefiniować jeszcze raz metodę `unwrap`, ale tym razem bez `implicit` na początku, następnie wpisać w REPL jeszcze raz ostatnią z powyższych trzech linii (`val s1Lengths2 = ...`) i przeanalizować wynik

12. Ekstraktory (ćwiczenie opcjonalne)

- W konsoli (REPL) wpisujemy (w trybie `:paste`):

```
abstract class Expr  
class Number(val num: Double) extends Expr  
class UnOp(val operator: String, val arg: Expr) extends Expr  
  
object Number {  
  def apply(num: Double) = new Number(num)  
  def unapply(e: Number): Option[Double] =  
    if (e != null) Some(e.num) else None  
}  
  
object UnOp {  
  def apply(op: String, arg: Expr) = new UnOp(op, arg)  
  def unapply(op: UnOp): Option[(String, Expr)] =  
    if (op != null) Some((op.operator, op.arg)) else None  
}  
  
def handleExpr(e: Expr) = e match {  
  case Number(num) => println("Number matched, num = " + num)  
  case UnOp(op, _) => println("UnOp matched, operator = " + op)  
  case _ => println("Default handler...")  
}
```

- W konsoli wpisujemy kolejno:

```
scala> handleExpr(Number(10))  
scala> handleExpr(UnOp("+", Number(10)))
```

i analizujemy wyniki

Zadanie (opcjonalne): na podstawie powyższego przykładu przepisać kod z ćwiczenia *Constructor Patterns* bez użycia *case classes*.

